

Wandeling met Roland Verdouw

Eveline van den Hengel

Op 28 september was toekomstig kinderpsychiater Roland Verdouw te gast bij het Lustrumfeest van de NVPMT. Toen hij gevraagd werd een inleiding te houden over de impact van trauma op het ontwikkelende brein, hoefde Roland daar niet over na te denken. Hij praat graag over dit onderwerp. De theorieën en werkwijze van dr. Bruce Perry (De jongen die opgroeide als hond, Het Liefdevolle Brein) zijn vertrekpunten voor zijn inleidend verhaal van deze feestelijke dag.

Tijdens zijn lezing vertelt Roland bevolgen over het Neurosequentiële Model voor Therapie (NMT model). De aanwezige psychomotorisch kindertherapeuten zijn daarbij dankbare toehoorders. Direct na zijn inspirerende presentatie maak ik een wandeling met Roland in de bossen van Soest. Terwijl we door de omgeving dwalen, vertelt Roland over zijn loopbaan, de fascinatie voor het werk van Bruce Perry en zijn toekomstdromen.

De weg naar kinderpsychiatrie

“Als kleine jongen wilde ik al arts worden. Ongeveer 3 jaar lang bracht ik door in het ziekenhuis vanwege mijn zieke zusje. Zij overleed op 6-jarige leeftijd. Dit had een grote impact op mij. Vanuit de drive - ik zal het beter doen, ik ga kinderen wél beter maken – besloot ik arts te willen worden. Na de Havo ging ik voor een jaar reizen in Australië en Nieuw Zeeland. Daarna stond ik voor de keuze: wel of niet die natuur- en scheikunde snelcursus gaan doen en mijn Vwo diploma behalen om mijn droom waar te maken. Mijn keuze viel op wel doen. Helaas werd ik uitgeloot voor

de studie Geneeskunde en koos ik ervoor om Medische biologie te gaan studeren. Dat was het echter niet voor mij. Toch besloot ik door te gaan, want met mijn propedeuse op zak zou ik wel toegelaten worden voor de studie Geneeskunde in Amsterdam. Tijdens mijn studie Geneeskunde ging ik naar een symposium ‘Getekend voor het leven’. Wat eigenlijk een sociale bezigheid zou zijn, werd mijn drive en inspiratiebron. Na dit symposium ben ik tijdens mijn studie modules gaan organiseren voor medestudenten om kindermishandeling onder de aandacht te brengen bij artsen: waar let je op, hoe signaleer je het en hoe bespreek je een vermoeden met ouders. De aandacht voor dit onderwerp nam toe. Met steun van alle Geneeskundedecanen in Nederland organiseerde ik een symposium om het thema ‘kindermishandeling’ standaard in het basiscurriculum op te nemen. Na een aantal jaren in de kindergeneeskunde merkte ik meer geïnteresseerd te zijn in de ontwikkeling van het brein. Ook wilde ik meer zien en leren van de dagelijkse praktijk buiten het ziekenhuis.

Bij het AMK kon ik op een gegeven moment aan de slag als vertrouwensarts. Daar zag ik hoe mensen langs alle kanten hun best deden om kinderen te helpen en hoe systemen tekort schoten. Als het bij een kind thuis chaos is en niet veilig, kun je als hulpverlener weinig want de basis ontbreekt. Deze ervaring heeft mij doen besluiten om kinderpsychiater te willen worden. Het kan anders....”

Bruce Perry als inspirator

“In 2004 maakte ik voor het eerst kennis met de materie van dr. Bruce Perry op een symposium in België tijdens mijn opleiding geneeskunde. Geïnspireerd door deze kinderpsychiater uit Amerika ben ik alles van hem

gaan lezen: boeken, artikelen en interviews. Afgelopen juni ging ik naar Londen voor een congres over het NMT model en had daar een persoonlijke ontmoeting met dr. Bruce Perry. Ik vond dat het NMT model ook voor kinderen in Nederland en Europa beschikbaar zou moeten komen. Om te mogen werken met dit model moet je eerst een intensieve, twee jaar durende online opleiding volgen via de ChildTrauma Academy. Deze zomer ontving ik het gelukkige nieuws dat ik een beurs kreeg voor het certificatieproces, waarin je in twee jaar leert het NMT model toe te passen in de praktijk.

Droom voor de toekomst

“Met nog twee opleidingsjaren kinderpsychiatrie voor de boeg, ben ik onlangs begonnen aan een stageperiode bij Bascule, een academisch centrum dat psychiatrische zorg verleent aan kinderen, jongeren en gezinnen in Amsterdam en omstreken. Naast mijn klinische werk doe ik onderzoek naar PTSD met behulp van hersenscans. De kennis die ik opdoe vanuit het NMT model hoop ik hierbij te kunnen integreren. Aanvankelijk wil ik na mijn opleiding veel ervaring opdoen in de praktijk als kinderpsychiater. Ooit hoop ik een eigen kindertraumacentrum te openen en andere psychiaters te kunnen inspireren. Een centrum waarin de verschillende beroepsgroepen elkaar opzoeken met het neuro sequentiële model als verbindende factor, zodat er een stevig systeem komt voor de behandeling van getraumatiseerde kinderen, waarin men elkaar kan aanvullen. Alleen bereik je niet veel, samen kun je de puzzelstukken in elkaar laten passen.”

Ter inspiratie:

- ‘De jongen die opgroeide als Hond’, Bruce D. Perry en Maia Szalavitz
- ‘Het Liefdevolle Brein’, Maia Szalavitz en Bruce D. Perry
- Childtrauma.org

Nieuwsgierig geworden naar het Neurosequentiële Model voor Therapie? In het volgende tijdschrift lees je hier meer over. ■

Roland Verdouw:

- *“Durf te kijken buiten de gebruikelijke en bestaande methodes en kijk daarbij vooruit op de tijd.”*
- *“Kijk naar het kind: waar ligt de behoefte en wat vul je aan.”*
- *“DSM en medicatie zijn niet de oplossing voor problemen. Medicijnen pakken enkel de symptomen aan en zijn niet van invloed op een blijvende verandering in het brein.”*
- *“Een krom gegroeide boom krijg je moeilijk meer recht, die kun je vaak alleen nog stutten.”*